

נפתחים פתחי דרום ושער רפואה יוצאים לעולם, רוח מוזרחת מתעוררת, ורחמים מצוים בעולם (זהה"ק ויקרא כב ב, ועיי"ש שמייני לו א. וע"ע בספרנו "פתחות הזוהר ורعيונותיו" ערך "בוקר" וכן ערך "רפאל המלאך" והדברים ארוכים).

השי"ת ישלח רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל, כי אל רופא רחמן ונאמן הוא.

לב

לרכז

אם מותר לכהן ללימוד רפואי

שלום וברכה,

אוצר החכמה

הנני מאשר קיבל מכתב בשאלתך, אם מותר לך, עקב היותר כהן, לмерות שב לנו טמאות, ללימוד רפואי, כיוון שעירך לעסוק בניתוח מתים.

פשוט וברור מעל לכל ספק, שאף כי כולנו טמאי מת, מצוים הכהנים ליזהר בטומאת מת, וזו אינה צריכה לפנים. ולכן בזמןינו שלימוד רפואי מותנה בניתוח מתים אני רואה דרך להתיר לכהן ללימוד רפואי.

וגם אם הייתה מוצאת דרך ללימוד רפואי ללא ניתוח מתים, כפי ששמעתי שבר לומדים באוניברסיטאות צרפתיות ואיטלקיות, שבהן לומדים אנטומיה בגופות עשויים פלסטיים, עדין אני יודע איך תוכל למלא תפקידך כרופא בתנאי חינוך המודרניים.

ואסביר כונתי: הנה מצאנו בדורות שלפניו למדו כהנים רפואי ועסקו במקצועם כרופאים, אך עבדתם לא הייתה מחייבת אותם ליטמא למתים. יכול היה לקרות מקרה שיזומן רופא כהן לטפל בגופס (עיין בשו"ע יו"ד סי' שע"א ובפתחי-תשובה שם סק"א, מ"ש

בשם תשובה בית יעקב, וכן בשם תשובה חתמי-ספר, ועוד רבים מגדוה"פ עסכו בכר) שעלול למות בשעת הטיפול, וכדומה. אך כל עובודתם לא הייתה מחייבת אותם להטמא למתים. משא"כ בזמןינו, בתיכ-חולים גדולים, שאין לך יום כמעט שאין בו מתים, וכל הנמצא שם נתמאות מות, וכייד יכול בהן לעבוד בבית-חולים.

תיאורית ניתן להניח שתוכל ללמידה בנ"ל ללא צורך בניתוח מתים, ותעבד במרפאות ולא בתיכ-חולים, אך עדין תעמוד בפניר בעיא קשה, והיא תקופת ההתחומות, שהייב הנר לעשotta בתוך כתלי בתיכ-חולים.

אוצר החכמה
אין אני רואה שום אפשרות שתוכל ללמידה רפואי על הצד היותר טוב ללא ניתוח מתים. אך החלטה היא בידך, אם תוכל ללמידה רפואי, ואחר-כך לעסוק ברפואה ללא הצורך להטמא למתים. ברכתי לך שיעור לך כי בעצמו הטובה וימצא לך פרנסטר בהיתר גמור תוך כדי ספק נפש וביטוי מלא לבשונותיך ונטיותיך.

אחרי כתבי התשובה הנ"ל, ראייתי בעTHON "הצפה" מיום ר' תמוז תשל"ח, שבחברת "סאו. היימלאנד" (מרץ 78) פורסם מכתבו של ה"חפץ-חאים" לכחן אחד מתלמידיו, בו הוא מתיר לו ללמידה כירורגיה, חרף ההכרח לבוא על ידי בך בגע עם גופות נפטרים. קשה מאד לטעור על פרסום זה בשם פסק הלכה ולא צינתיו אלא לתועלת המעניינים.